

димъ нѣколко мѣста, Българи-тѣ нѣматъ нито черкви, нито училища нито книги; и освѣнъ търговци-тѣ, които държатъ дюгени, и които сж повѣчето Гръцы (погърчени Българе?), вѣроятно, че никой отъ жители-тѣ на села-та прѣзъ които азъ минажъ, не умеятъ ни да четатъ ни да пишатъ. Сжщо, както въ народы-тѣ на златна вѣкъ, зли-тѣ работи сж неизвѣстни между тѣхъ, и пѣтникъ, който минува прѣзъ тѣхни-тѣ мѣста, не токо чи е безопасенъ отъ послѣдицы на порочны наклонности, но вседу намѣрва пріятность, което произлеза отъ най похвални добродѣтели:

Мавейковъ.